Anul al 54-lea | 14 Pagini | EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei | 14 Pagini | Nr. 328 Duminică 28 Noembrie 1937

P IIII

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

FORȚA NAȚIONALISMULUI

Exploatatorii ideologiilor „democratice" și „umanitariste", — ideologii ce n'au însă nimic comun cu democrația adevărată și cu iubirea de oameni — au profetizat, după războiul mondial, adânci prefaceri în organizarea statelor și în raporturile dintre națiuni.

Ei au pretins că statul independent național nu va putea rezista acestor ideologii și el va fi condamnat să facă parte dintr'o confederație în care suveranitatea sa va dispare; iar naționalismul va fi înlocuit cu internaționalismul.

Acești amatori de „adânci prefaceri" în ordinea socială și politică universală, adversari ai ideii naționale, au crezut că Europa poate ușor să se transforme, fie într'o federație de state, după tipul american, fie chiar într'o republică continentală sovietică.

Reacțiunile, ce s'au produs în toate țările civilizate împotriva acestor concepții și proecte așa zise democratice, ca și împotriva comunismului, dovedesc cât de conștiente sunt națiunile de pericolele ce le amenință siguranța, independența și însăși existența lor.

Caracteristic este faptul următor : nu numai statele, ce au realizat unitatea lor națională, resping comunismul, dar și statele ce sunt organizate pe bază federativă și n'au unitate națională.

Cazul Elveției.

O revistă, **Esprit**, a consacrat un număr special Elveției, redactat în întregime de elvețieni. Numărul acesta special nu este destinat propagandei. De aceea nu găsim într'însul materialul-tip publicațiilor în care se prezintă o țară și un popor în colorile trandafirii. Toate articolele cuprind observații interesante și neașteptate. Critica este severă și chiar tăioasă. Problemele diferite, ce interesează complexul elvețian, sunt atacate de front.

Ceea ce este interesant de reținut din aceste studii și observații critice ale unor intelectuali elvețieni despre propria lor țară și comunitate, este problema statului și a națiunii. Se constată că mica republică nu este un stat unitar, ci un stat federativ, constituit pe baza asigurării unor drepturi particulare și generale; iar „elvețienii" nu formează o națiune, ci un complex de trei națiuni, fiecare cu limba sa, cu obiceiurile și tradițiile sale, legate însă între ele prin anumite interese comune ce privesc mai mult administrația și bunul trai. Iată un tip de stat federativ și lipsit de unitate națională. Ar urma, după logica democraților internaționali, că Elveția este cea mai potrivită țară să treacă la comunism.

In adevăr, comuniștii, prin propaganda și organizațiile lor, au încercat să câștige teren în Elveția și să împingă pe elvețieni pe povârnișul periculos al anarhizării micului lor stat federativ.

In 1933, extrema stângă comunistă a reușit în alegerile comunale din Lausanne și a pus stăpânire pe primărie. Acest succes neașteptat a influențat și asupra alegerilor comunale din Geneva, care au dat majorități comuniștilor. Așa că cele două orașe principale elvețiene, prin municipalitatea lor, au devenit comuniste.

Reacțiunea s'a produs. Anul trecut, Geneva a redevenit națională; iar în urma recentelor alegeri, a câștigat și ea bătălia electorală, împotriva comuniștilor, grație uniunii tuturor forțelor naționale. Evenimentele din Spania au dovedit, deasemenea, forța naționalismului prin reacțiunea lui puternică împotriva pericolului comunist.

Toate aceste fapte scot în relief necesitatea unirii tuturor forțelor naționaliste împotriva aceluiaș pericol.

Episcopul de Birmingham a cerut introducerea sterilizării în Anglia

Londra, 25 (Radio-Central). — *Episcopul de Birmingham a ținut aseară o cuvântare, în care a cerut guvernului englez introducerea sterilizării în Anglia.*

Arhiepiscopul a motivat cererea sa pe faptul că în Anglia sunt foarte mulți desechilibrați cari fac să sporească treptat criminalitatea. „Copiii se nasc cu defecte care nu pot fi înlăturate și care nu contribue în nici un caz la propășirea națiunii engleze. De aceea, trebue să se recurgă la ajutorul științei spre a corecta greșelile naturii.

Comitetul franco-dunărean

Din inițiativa d-lui Henry Lémery, fost ministru, membru al Senatului și un sincer amic al României, s'a constituit, la Paris, „Comitetul franco-dunărean", *din care fac parte mai multe personalități intelectuale și politice.*

In cuvântarea ce a pronunțat-o cu prilejul alegerii sale ca președinte al acestui comitet, d. Lémery a spus, că Franța trebue să-și afirme mai puternic politica sa pacifică în cadrul tratatelor ce au asigurat drepturile cuvenite națiunilor și în acelaș timp, să dea o atenție mai mare propagandei culturale și morale, — în deosebi în Europa centrală.

Comitetul franco-dunărean va avea de scop să strângă legăturile cu statele din regiunea dunăreană, în domeniul intelectual și moral, printr'o propagandă activă și bine organizată în vederea unei cooperări amicale și pacifice.

Această inițiativă franceză este binevenită în împrejurările actuale. Ea coincide cu dispozițiile manifestate de Mica Ințelegere de a stabili o cooperare cu celelalte state dunărene în acelaș scop și în cadrul tratatelor în vigoare.

Reamintim că d. Leméry, care a vizitat de curând România și celelalte țări din Europa centrală, a evocat, în conferința ce a ținut-o la București, interesele superioare și de orice natură, care comandă o comunitate de vederi între Franța și România și a stăruit asupra necesității menținerii și întăririi cooperării lor politice în scopul consolidării păcii, pe baza respectului drepturilor eșite din victoria comună și consacrate de tratate.

Se înțelege dela sine, că și o cooperare între țările dunărene, în domeniul economic și cultural, implică aceeaș condiție sine qua non, *— respectul drepturilor consacrate de tratate — spre a putea fi înfăptuită. Numai în ziua când Ungaria va renunța la politica și propaganda sa revizionistă, care dela 1920 încoace a contribuit la înăsprirea raporturilor cu statele vecine, cooperarea dunăreană va lua ființă și Europa centrală va beneficia de o pace durabilă.*

—oxo●oxo—

După complotul monarhist din Franța

Telegramele au vorbit, pe larg, de expulzarea din Elveția a contelui de Paris.

Iată-l, împreună cu soția sa, pe contele expulzat.

Cenzură represivă?

Nu ne miră că în conștiința opiniei publice problema cenzurei nu e deplin lămurită, de vreme ce nici partidele politice — elementele de seamă cari își asumă rolul de conducători ai masselor populare — nu reacționează suficient împotriva acestei opreliști guvernamentale.

Mulțimea socotește că cenzura e o chestiune care ar privi exclusiv presa, iar măsurile vexatorii țintesc numai pe ziariști. Eroarea o observă reprezentanții diferitelor bresle năpăstuite ori „deblocate" și cetățenii izolați ale căror proteste împotriva abuzivilor nu mai văd lumina tiparului din cauza excesivei vigilențe a cenzorilor. Abea atunci cetățenii își dau seama că le este interzisă calea de a face cunoscut celor mari, toate fărădelegile celor mici.

Cu ajutorul cenzurei orice guvern poate părea fără pată și fără prihană pentrucă ori ce învinuire și orice acuzație sunt sortite să nu apară!

Grație cenzurii publicul nu va afla nimic rău despre cârmuire!

Călcând mereu Constituția, prin permanentizarea cenzurii, guvernanții și-au adus aminte de o prevedere a legilor care impune ca alegerile să fie făcute fără tirania cenzurii și a stării de asediu.

S'a găsit — se zvonește — și aci un corectiv, favorabil atotputerniciei guvernamentale.

Până aci ziarele mergeau la cenzură, coloanele erau masacrate, dar apariția nu era stânjenită dacă erau executate ordinele celor ce s'au făcut stăpânii exprimării gândului, stăpânii scrisului, a cărui libertate e garantată, prin articolele moarte din legea legilor!

Este, se spune, în intenția guvernului de a suprima cenzura preventivă pe timpul alegerilor, dând însă reprezentanților puterii administrative și polițienești, dreptul de a confisca edițiile ziarelor cari ar conține știri ori articole ce contravin punctului de vedere oficial.

Luptând, ca exponenți ai opiniei publice, pentru libertatea scrisului, noi am cerut în acelaș timp răspundere efectivă în fața legilor și a justiției.

Cenzura represivă pune însă presa la discreția organelor administrative, care vor judeca dela caz la caz și cum le convine, fie care articol. Mărunții satrapi din provincii vor interzice vânzarea ziarelor ce vor conține corespondențe ce ar da la iveală isprăvile lor locale.

Pagubele materiale vor fi imense, iar abuzurile vor fi generalizate pe întreaga țară.

Această „libertate" va fi o agravare și mai păgubitoare a cenzurii de până acum, de vreme ce nu se va stabili precis ce este și ce nu este îngăduit să se scrie.

Ceream libertate deplină cu efectivă răspundere și acum avem perspectiva să suferim capriciile, bunul plac și teroarea câtorva mii de măruntei potentați din țara întreagă...

VION

Raportul lordului Halifax

—oxo—

Intrevederea dintre lordul Halifax și cancelarul Hitler continuă să preocupe opinia publică mondială. Rezultatele ei nu sunt încă cunoscute cu preciziune.

Lordul Halifax a depus un raport asupra celor discutate cu cancelarul Reichului, al cărui conținut nu a fost adus încă la cunoștința publicului.

Ziarele străine, și în deosebi ziarul londonez „Manchester Guardian", au publicat diferite ipoteze și destăinuiri asupra pretențiunilor Germaniei; dar ele n'au fost confirmate până în prezent și trebue deci primite cu rezervă.

Faptul însă, că guvernul britanic a socotit necesar să invite la Londra pe d-nii Chautemps și Delbos, spre a lua împreună în cercetare raportul lordului Halifax și propunerile Germaniei, pune în lumină seriozitatea problemei și importanța deosebită ce i-o acordă guvernul britanic.

Rezultă însă din acest fapt și constatarea că guvernul britanic ține să păstreze neatins acordul franco-britanic manifestat în ultimul timp cu atâta tărie, mai ales în chestiunea neintervenției în Spania, acord care constitue baza politicii externe a celor două mari puteri occidentale. Este o constatare îmbucurătoare și folositoare politicii pacifiste, care, în treacăt fie zis, a avut de suferit în trecut de câte ori s'a putut crede că între cele două mari puteri nu există o completă identitate de vederi.

Desigur, în toate țările pacifiste și ale căror sforțări tind la stabilirea unei ere de liniște și de încredere, eventualitatea unei înțelegeri între Germania și Italia de o parte și Franța și Anglia de altă parte, va fi salutată cu satisfacție.

Dar, condițiunea esențială a unui asemenea acord, trebue să fie respectarea religioasă a integrității teritoriale a tutulor statelor.

Tratatele de pace, care au stabilit fruntariile statelor europene, n'au rezultat din capriciul învingătorilor.

Ele sunt stabilite pe sfânta dreptate și reprezintă aplicarea minimă a principiului naționalităților, fără de care nu există libertate și garanție.

Cu respectul acestor drepturi imprescriptibile ale popoarelor, care s'au liberat de jug străin și care s'au reîntregit în fruntariile lor naturale, acordul între marile puteri occidentale, înlăturarea antagonismului care tulbură de atâta vreme Europa, vor fi bine primite în toate țările pacifiste.

De altfel, cu aceeași bucurie a fost primit și articolul apărut acum câteva zile în oficiosul fascist Tribuna, cu privire la relațiile dintre Franța și Italia. Pentru prima oară, de vreme îndelungată, apărea într'un oficios fascist un articol scris în termeni curtenitori la adresa Franței și insistând asupra necesității unei înțelegeri franco-italiene.

Impresiunea produsă de acest articol a fost mare. Presa franceză l-a relevat și l-a comentat cu bunăvoință. Dar aceasta n'a durat de cât scurtă vreme, spre desamăgirea acelora cari vedeau în acest articol posibilitatea unei apropieri italo-franceze.

Autorul articolului, care era corespondentul ziarului la Paris, a fost sancționat și rechemat de la postul său.

A rămas totuși constatarea că, în Franța, opinia publică nu s'a arătat de fel ostilă unei apropieri de Italia și că nu Franței i se poate reproșa că acest lucru nu se realizează mai curând.

De altfel, sentimentul acesta al opiniei publice franceze îl găsim exprimat în ziarul Le Temps, din 21 Noembrie. Marele cotidian parizian, după ce respinge afirmațiile ziarului din Roma că Franței i-ar reveni vina că nu există bune raporturi între Italia și Franța, se declară în întregime de acord în ce privește necesitatea unei înțelegeri între cele două țări spre „a coopera la salvarea ordinei în lume".

„Bunăvoința franceză, — scrie marele cotidian parizian, — n'a lipsit niciodată când a fost vorba de o inițiativă generoasă compatibilă cu interesele ei vitale și cu demnitatea ei națională. Dar, fără a fi lipsit nici de la solidaritatea latină nici de la amiciția franco-italiană, astfel cum aceasta a fost stabilită prin acordul încă în vigoare din Ianuarie 1935, nu s'ar putea să i se ceară, în mod temeinic, ca ea să se recunoască responsabilă de o situație pe care n'a creat-o".

Suntem poate în ajunul unor evenimente importante. Este sigur că hotărîrile ce se vor lua Luni și Marți la Londra vor avea o covârșitoare însemnătate pentru politica generală europeană.

In ce ne privește, ori ce sforțări pentru grăbirea ceasului când în Europa se va restabili increderea, sunt bine venite.

Dar, dacă opinia noastră publică — așa după cum spune și ziarul Le Temps — este gata să încurajeze și să fie prezentă totdeauna când e vorba de o inițiativă generoasă, această inițiativă trebue să fie compatibilă cu interesele vitale ale României și cu demnitatea ei națională.

Orice acord se va stabili, va fi salutat de opinia publică românească cu deplină simpatie, dacă el va respecta tratatele existente, suveranitatea noastră națională și a aliaților noștri și integritatea absolută a teritoriului nostru și al aliaților noștri.

Așa după cum a spus d. Delbos în Camera franceză, cu prilejul discuției asupra politicii generale franceze: „Pacea nu se cumpără cu abdicări".

Și nici România, nici aliații ei, nu vor admite nici o abdicare de la drepturile lor imprescriptibile.

CEAȚĂ DEASĂ IN ANGLIA

Londra, 25 (Rador). — *O ceață deasă s'a lăsat din nou în toată partea de sud și de vest a Angliei.*

La Londra, cartierele mărginașe sunt aproape în întuneric din cauza ceții. In schimb, în centrul orașului ceața nu este atât de deasă.

La Croydon, executarea programului de sboruri este aproape imposibilă din cauza obscurității. Primele avioane, așteptate la ora 10 și 30, nu sosiseră nici la ora 11.

Circulația pe calea ferată se resimte și ea. Rapidul din Scoția a sosit la Londra cu o întârziere de o oră.

M. S. Regele și Marele Voevod Mihai au plecat la vânătoare

M. S. Regele și Marele Voevod Mihai au plecat Joi seară, la ora 6 și 45, cu un tren regal, din gara Mogoșoaia, la o vânătoare în Banat.

Suveranul și Marele Voevod sunt însoțiți de d-nii col. Dombrovski, comandantul pieței București, E. Bianu, directorul siguranței statului și maior Ilie Radu.

Pe peronul gării, M. S. Regele și Marele Voevod au fost salutați de d-nii Gh. Tătărăscu, prim-ministru; I. Inculeț, ministrul comunicațiilor; R. Franasovici, ministru de interne; general adjutant I. Ilasievici, ministrul apărării naționale; general Gabriel Marinescu, subsecretar de stat la interne; E. Urdăreanu, mare șamberlan al palatului; C. Flondor, mareșalul curții regale; general Mihail, lt. col. Filitti, adjutanți regali și Gh. Moțățeanu, secretar general al prefecturii de poliție a Capitalei.

Un târg cum rareori se vede

Și-a dat soția... pentru un măgar

Belgrad, 25 (Telor). — *Un negoț unic în felul lui s'a efectuat azi la târgul orașului Smederevo, în Serbia.*

Țăranul Srdanovici a vândut unui alt țăran pe soția sa, tânără și frumoasă, în schimbul unui măgar bătrân de peste 20 de ani și al unei capre. Srdanovici, aflându-se cu nevastă-sa la târg, a recunoscut la un țăran pe măgarul pe spinarea căruia a făcut războiul pe frontul din Salonic și care i-a salvat odată viața. De aceea, el a ținut cu orice preț să intre în posesia acestui animal, care îi era atât de scump, însă neavând nici un fel de bani sau lucruri de valoare, fără a sta mult pe gânduri, a oferit pe soția sa în schimbul măgarului.

Proprietarul măgarului a fost însă de părere, că femeia tânără valorează mai mult decât măgarul, și i-a dat lui Srdanovici pe deasupra și o capră.

CLERUL CHINEZ, IN AJUTORUL TRUPELOR DE PE FRONT

China pare hotărîtă să desmintă vechia sa reputație de nepăsare față de teritoriul ei național. Fotografia de sus îi arată pe câțiva bonzi (preoți) cari s'au angajat să plece pe front, cu trupele cari se împotrivesc invaziei japoneze.

S'a descoperit o senzațională contrabandă de devize la Oradea

—o—

Vinovăția unui diriginte de oficiu și a numeroase firme

Oradea, 25 Noembrie

De multă vreme, se bănuia că prin Oradea și punctul de frontieră învecinat, Episcopia Bihorului, se trec peste graniță însemnate sume în devize și valute, fără să se poată descoperi în ce mod.

De curând, un funcționar poștal a dat indicațiuni, printr'un denunț, care au dus la descoperirea drumului prin care valutele se scurgeau peste graniță, în mod fraudulos.

SUSPECTA PROCEDARE A UNUI DIRIGINTE DE OFICIU

Acest funcționar a observat de mai mult timp că anumite plicuri, al căror conținut era necunoscut, adresate unor bănci și firme comerciale din străinătate, se expediau cu viza pe verso a dirigintelui oficiului Oradea II, anume Mihail Bondor.

Procedeul era anormal, pentrucă ordinul direcției generale p. t. t. este ca orice scrisoare pentru străinătate să fie prezentată deschisă la ghișeele poștale, iar amploiatul este obligat să verifice conținutul, spre a nu avea valori; apoi, plicurile trebuiesc închise și semnate pe verso, ca dovadă că au fost controlate.

Obligația era, prin urmare, pentru amploiat; excesul de zel al dirigintelui poștal, care se referea numai la anumite scrisori de acest fel a dat de bănuit.

Organele inspectoratului regional p. t. t. din localitate fiind sesizate, au început imediat cercetări.

Rezultatele sunt senzaționale.

DOUA SCRISORI REVELATOARE

Pe ziua de 20 Noembrie a. c. organele p. t. t. au reușit să intre în posesia a două scrisori, conținând cecuri în valoare de aproape trei sute mii lei, în dolari, franci elvețieni și lire sterline.

Una din aceste scrisori era adresată firmei „Mobiliara Verkehrs A. G." Zurich, Pelikanstrasse 8. Cealaltă scrisoare era adresată băncii „Unionbank Of Schwitzer Band" Zurich, Postkasse 645.

In aceste scrisori s'au găsit, spre surprinderea tuturor, 69 cecuri emise în Elveția, America și Anglia. Cecurile în chestiune, în loc să fie schimbate la Banca Națională a României, conform legii în vigoare, se treceau în mod clandestin din nou peste graniță, după ce serviseră la anumite plăți în România, ca scrisori recomandate și circulau astfel ca bani.

Cercetările întreprinse de organele inspectoratului regional p. t. t., prin d. inspector general Tertulian Crețescu, insp. Teodoru și controlor Dumitru Bitanc, au stabilit vinovăția dirigintelui oficiului Oradea II, Mihail Bondor, care acoperea, prin semnătura sa, acest trafic ilicit de valute, dăinuind din Iunie 1936.

S'AU TRECUT CLANDESTIN SUTE DE MILIOANE

Din cercetarea registrelor de recomandate, s'a stabilit că în acest interval s'au expediat câte 2-3 scrisori, de două ori pe săptămână, în mod regulat.

Astfel, s'au expediat până în prezent peste 300 recomandate, conținând cecuri, valute și devize, pentru sume enorme.

Este imposibil de evaluat această contrabandă, ea ridicându-se în orice caz la sute de milioane.

Cercetările au mai stabilit că de acest trafic au beneficiat peste 66 firme comerciale și diferite persoane din Oradea, printre care se enumără și marile case comerciale „Frantz Kertesz", din str. Aurel Vlaicu 36, firma „Ungar", din aceeaș stradă și magazinul „L. Deutsch" din str. Avram Iancu 4.

Deasemenea au beneficiat și numeroase firme comerciale din țară, prin îndrăzneala și incorectitudinea numitului diriginte.

*

Organele de inspecție p. t. t. au terminat cercetările, în urma cărora dirigintele Bondor a fost imediat suspendat.

Aceste grave nereguli sunt trecute acum în competința parchetului care, împreună cu delegații Băncii Naționale Oradea, caută să stabilească lista completă a celor cari s'au făcut vinovați, uzând de acest mijloc fraudulos.

Expulzarea ziaristului Ravoux

După cum am anunțat la timp, ziaristul Ravoux, corespondentul agenției Havas, a fost expulzat din Berlin. Fotografia îl arată în momentul sosirii la Paris.

—xox○xox—

Omorâți de explozia unui obuz

Varșovia, 25 (Rador). — **Mai multe persoane dintr'un sat din apropiere de Wilno au găsit un obuz, rămas îngropat pe câmp din timpul marelui răsboi.**

Neștiind cum să-l mânuiască, obuzul a făcut explozie, omorînd trei săteni și rănind alți 4.

Industrializarea agriculturii?

de A. CORTEANU

Agricultura noastră a ajuns ca acei bolnavi iluștri, la căpătâiul cărora cei mai iscusiți doctori se înșeală, fiindcă își închipue că un om mare nu poate să aibă o boală mică. Numai așa se poate explica faptul că un guvern, care e sincer hotărît să facă ceva și care în direcția înarmării țării a dovedit că poate face când vrea, când e vorba de agricultură se încurcă și în loc să facă ceva bun, mai rău strică. A scos mai întâi dela ministerul de agricultură valorificarea produselor agricole și mai găsind un copil orfan: cooperația, a creat un minister nou pentru d. Negură. Acum creiază un alt minister nou pentru industrializarea și technicizarea agriculturii.

Noul minister se va ocupa de abatoarele pentru export, de silozuri, de motorizare etc. Ca să vedem cât de necesară era noua administrație publică, e destul să spunem că abatoarele, care lucrează pentru export, sunt concesionate, iar cel de la Constanța, un monument ridicat incompetinții comerciale a statului, lucrează numai pentru nevoile modestului nostru port maritim. Silozuri modeste, avem și astăzi la Galați, la Brăila și la Constanța. Regia P. C. A. le administrează foarte bine, fiindcă ea însăși este foarte bine administrată, ca o excepție onorabilă la regula relei administrații a bunurilor și întreprinderilor de stat. Dacă această regie ar fi lăsată să lucreze, ea și-ar găsi și fondurile necesare pentru completarea sistemului de silozuri de care am avea nevoe deocamdată, și capitalurile necesare pentru a organiza varantarea cerealelor depuse în silozuri, mai ales de micii producători. Dacă statul ar vrea să facă silozuri noui la Constanța și în interior, ar trebui să înceapă lucrări de cel puțin un miliard de lei. In situația de astăzi, noi nu vedem posibilitatea acestor investițiuni. Presupunând chiar că s'ar găsi sumele necesare, totuși a înființa mai întâi ministerul și apoi silozurie ni se pare că e o prudență excesivă! Puteam aștepta cu înființarea ministerului câțiva ani, până se construiau silozurile și până creșteau vitele destinate a fi tăiate în abatoarele pentru export; căci până acum n'avem nici vitele nici piața consumatoare de aceste vite tăiate în abatoarele noastre.

Să zicem însă, că toate aceste considerațiuni n'ar avea mare valoare, socotind că noul titular al acestui minister va lua de colo, va rupe de dincolo și nu numai că va da de lucru noului departament, dar va da de lucru și întregului guvern și primului ministru. Intrebarea mare ce se pune este, dacă agricultura,

(Continuare în pag. 2-a)